

Flagdagsmagasinet 2020

Flagdagen for Danmarks udsendte d. 5. september

UDGIVES I ANLEDNING AF FLAGDAGEN
FOR DANMARKS UDSENDTE

OM FLAGDAGEN

Danske mænd og kvinder bliver hvert år den 5. september anerkendt og hyldet for den store indsats, de har gjort som udsendt på vegne af Danmark.

Flagdagen afholdes den 5. september, hvor der bliver støttet op over hele landet for at give personel inden for Udenrigsministeriet, Forsvaret, Redningsberedskabet, Politi og Sundhedsvæsenet, en dag, som er tilegnet dem.

Flagdagen hædrer nye som gamle veteraner.

Flagdagen er dagen, hvor vi skal mindes og støtte alle dem, som har kæmpet og arbejdet under ekstreme forhold i dansk tjeneste. Der vil blive afholdt arrangementer over hele landet, og på hjemmesiden www.flagdagen.dk kan du finde dit arrangement d. 5. september.

UDGIVES AF
Folk & Sikkerhed
Puggaardsgade 3. st. tv.
1573 København V
Tlf. 33147900
kontakt@folkogsikkerhed.dk
www.folkogsikkerhed.dk

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR
Bestyrelsesmedlem i Folk &
Sikkerhed, Ann-Christina Salquist, KN-R
& Cand. Soc. PKL.

REDAKTION
Sekretariatsleder Adam S. Meinertz

DESIGN
Salquist ApS

DISTRIBUTION
Magasinet udsendes digitalt til alle landets kommuner, forsvar, politiet, beredskabsstyrelsen en række ministerier samt medlemmer af Folketinget. Derudover forsøges magasinet distribueret online til landets skoler og uddannelsesinstitutioner.

FORSIDE
Oversækkelse af børnemedaljer til
Flagdagen i 2019.

Kære læser

I år bliver Flagdagen noget ganske særligt. Flagdagen bliver fejret, men under nogle helt andre rammer, end vi normalt kender det.

Hele verden befinder sig i en særlig situation, hvor vi skal lære at agere på ny og finde nye veje. Noget, som for veteranerne er kendt. De kender det fra deres hverdag i missionsområderne, hvor hverdagen kan være ganske uforudsigelig.

De seneste måneder har kommunerne og de mange frivillige foreninger, der hver især er med til at løfte Flagdagen rundt om i Rigsfællesskabet, siddet og ventet på, om det kunne lade sig gøre eller ikke gøre.

En del af de store kommuner har grundet covid-19 besluttet sig for ikke at markere dagen i stort omfang, da de ikke kan overholde sundhedsstyrelsens retningslinjer. Andre kommuner inviterer til et lille lukket arrangement, hvor kun veteraner, der har været sendt ud det seneste år, deltager. Andre igen har valgt at sende en hilsen online til kommunens veteraner og igen mindes og fejre dem i stilhed ved en kort højtidelighed med få inviterede.

Selvom Flagdagen for Danmarks udsendte officielt finder sted den 5. september, betyder det ikke, at vi kun kan fejre, mindes og hylde vores veteraner der. Det kan og må vi meget gerne gøre året rundt.

Vi håber, at I alle, uanset hvor I befinder jer, vil være med til at gøre 5. september 2020 til en særlig dag for dem, I ved, der har gjort en særlig indsats for Danmark.

Tak til alle veteraner for jeres indsats.

På vegne af Foreningen Folk og Sikkerhed
Peter Michael Andersen
Formand for bestyrelsen

Tak og respekt for indsatsen

Når man vælger at være udsendt for Danmark, vælger man samtidig at være uselvvisk. Man vælger at omsætte skåltaler om værdier, fred og frihed til konkret handling. Det fortjener i den grad respekt.

Jeg er stolt over, at vi i Danmark har et så stærkt forsvar med så dedikerede ansatte. Min stolthed er kun blevet større på de missioner, jeg har besøgt. Med Dannebrog på skulderen ydes en formidabel faglig indsats. Uanset om det er på havet, på landjorden eller i luften. Det fortjener i den grad respekt.

Respekt kan man udtrykke på forskellige måder. Ligesom man kan opleve den respekt, der vises forskelligt, afhængig af hvem man er. Nogen værdsætter den synlige anerkendelse mest. Andre sætter pris på det mere stilfærdige skulderklap. Det er selvsagt svært at skræddersy anerkendelse. Men det ændrer ikke på, at vi fra Forsvarsministeriets side skal gøre vores bedste. Det er mig, der som minister har ansvaret for det.

De seneste 10 år er der sket meget, når det gælder samfundets opbakning til vores udsendte.

Den 5. september er blevet den dag, hvor hele Danmark står sammen om at sige tak. Den dag må vi aldrig underkende betydningen af. At der er så stor sløet opbakning rundt om i alle kommuner. At flaget er hejst for vores udsendte. Det er et synligt bevis på anerkendelsen af Forsvarets indsats.

Men anerkendelsen gælder ikke kun den 5. september. Den gælder hele året. Uanset hvilken mission man har været udsendt på, skal man opleve, at indsatsen er værdsat. Det gælder, når man er udsendt. Det gælder, når man kommer hjem. I mine mange snakke med udsendte eller tidligere udsendte er jeg blevet bekendt med, at der længe har været ønske om at synliggøre anerkendelsen for alle udsendelser – også de der i dag ikke gives medalje for. Der vil blive ændret på dette i den kommende tid. Men anerkendelse handler også om god ledelse i dagligdagen. Derfor vil der fortsat være fokus på, at vi i Forsvaret har de bedste og dygtigste ledere.

Hvis der er noget, jeg ikke er i tvivl om, er det, hvor meget et stærkt bagland betyder under en udsendelse. Det, at der er en familie derhjemme, der bakker op og forstår.

Derfor anser jeg familier til udsendte, som værende en central del af det dygtige forsvar vi har. Familierne bærer et afsavn. De bærer angsten og frygten for at miste. Derfor er det vigtigt for mig, at familier oplever, at Forsvaret er der, hvis der bliver behov for en snak eller støtte. Det gælder ikke mindst de børn, der savner deres mor, far eller en anden tæt relation. Derfor har jeg oprettet en ny enhed under Veterancentret, der netop har til opdrag, at være der for familier til udsendte. Både før, under og efter en udsendelse.

Anerkendelse er mange ting, fordi veteraner er så forskellige. Jeg ærgres over, at der ofte i medierne er en opfattelse af, at det at være veteran betyder, at man kommer hjem som skadet. Det ærgrer mig, fordi virkeligheden er en helt anden. Langt hovedparten af alle veteraner vender styrkede hjem og har opnået stærke kvalifikationer og erfaringer. De er en gevinst for enhver arbejdsgiver. De er mere pålidelige og løsningsorienterede end gennemsnittet. Det skal der sættes langt mere fokus på. Selvfølgelig samtidig med at vi hjælper det mindretal, der er blevet skadet af en udsendelse.

I februar havde jeg æren af for første gang at overrække prisen for Årets Veteranvirksomhed.

Prisen gives til en virksomhed, der har formået at bruge veteranernes særlige kompetencer til gavn for virksomheden. Jeg vil den kommende tid fortsat arbejde målrettet for at sætte fokus på de stærke veteraner – igen samtidig med at fokus på de skadede også prioriteres højere.

Jeg vil slutteligt ønske alle en rigtig god flagdag. Og samtidig sende en tak, der gælder alle årets dage. Tak for en enestående og dedikeret indsats for Danmark. Tak for at omsætte værdier til handling. Tak for at stå op for, at Danmark fortsat kan være Danmark.

Min største respekt til alle jer nuværende udsendte og veteraner. Min største tak til jeres familier.

God flagdag

Forsvarsminister
Trine Bramsen

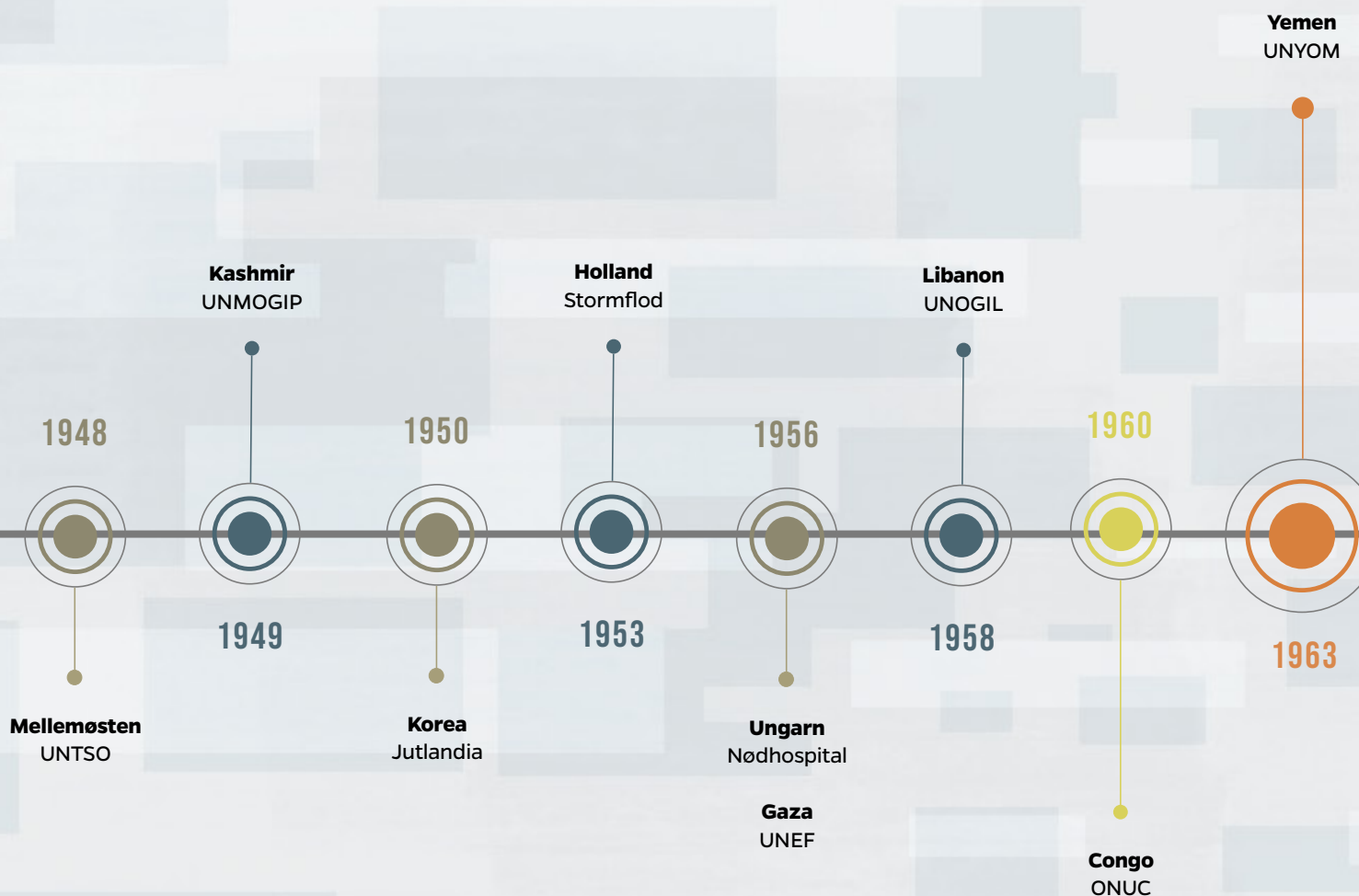
Tag på tidsrejse gennem internationale missioner

70 ÅR MED INTERNATIONALE MISSIONER

Tidslinjen markerer 70 år i international tjeneste og går **fra 1948 og frem til 2018**. Danmarks internationale bidrag er stort, og du vil møde en lang række forkortelser, som er **missionsnavne**. Måske du ved hvad de står for, måske ikke.

Formålet med tidslinjen er at give **et indblik** i hvor meget Danmark bidrager og har bidraget til gavn for det store **internationale fællesskab** og vores **nationale tryghed og sikkerhed**.

Danmark er fortsat aktive ude i verden. Ved at scanne QR-koden her, kan du se hvor vi lige nu har danskere på mission.

Danmarks

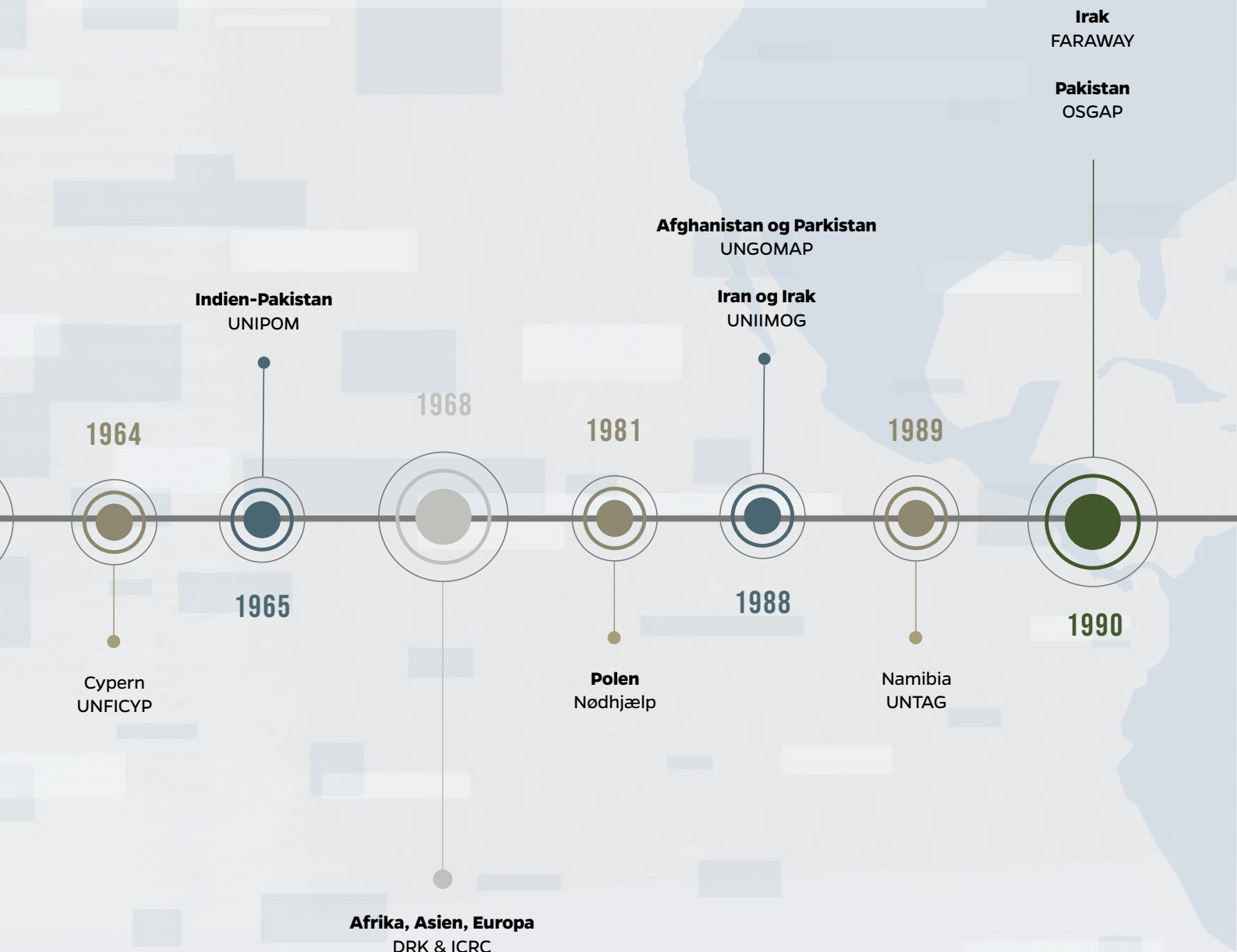
Irak, FARAWAY

Korvetten Olfert Fischer forlader flådebasen 12. september 1990 i Københavns havn for at deltage i FNs missionen i Den Persiske Golf i kølvandet af Iraks besættelse af Kuwait.

Den danske befolkning havde på dette tidspunkt ikke rigtigt noget forhold til internationale missioner, da den danske udenrigspolitik er præget af næsten 150 år med neutralitet.

"Det der med at gå på gaden og fortælle, at man var ansat i Forsvaret. Eller at tale med sine civile venner, så var bemærkningerne: "Jamen, hvorfor vil du det? I er jo krigsliderlige." Eller "Der er et eller andet galt med jer." Man gik ikke på gaden i uniform. Folk kiggede lidt skævt til en," erindrer Gustav, udsendt med Søværnet i Irak.

Missionen FARAWAY anses for at være anslaget for Danmarks mere aktive udenrigspolitik.

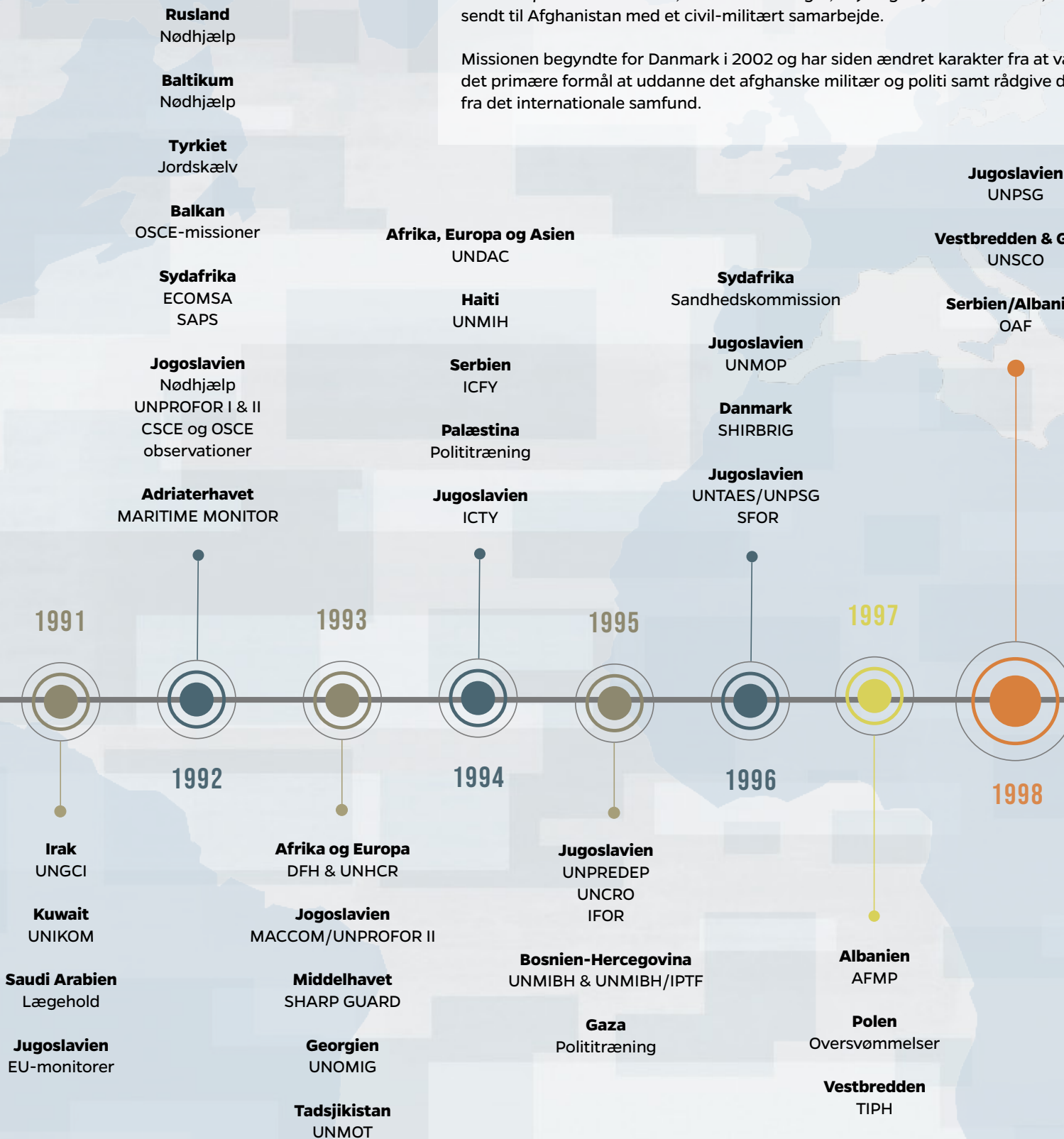

Afghanistan, ISAF

Nok én af de missioner, som de fleste danskere kender til. Både på baggrund af mediedækning, der har været af det lille mindretal, der som følge af udsendelse sendt mere end 11.000 soldater, specialstyrker, politifolk, læger, sygeplejersker

”Briefingen om morgenen. Det er jo fuldstændig som at høre vejrudsigten. Alt hvad jeg ser plader i hænderne, hvis I ser ledninger, skyd og skyd for at dræbe,” - sendt til Afghanistan med et civil-militært samarbejde.

Missionen begyndte for Danmark i 2002 og har siden ændret karakter fra at være det primære formål at uddanne det afghanske militær og politi samt rådgive dem fra det internationale samfund.

Øst Timor, UNAMET, UNTAET, INTERFET

I 1999 efter 40 års besættelse af indonesiske styrker og 400 år som kolonimagt blev Øst Timor et ”frit land. Landet stod uden en regering og FN gik ind og støttede med en midlertidig regering fra 1999 – 2002 indtil landet havde fået gennemført og valgt sin egen regering.

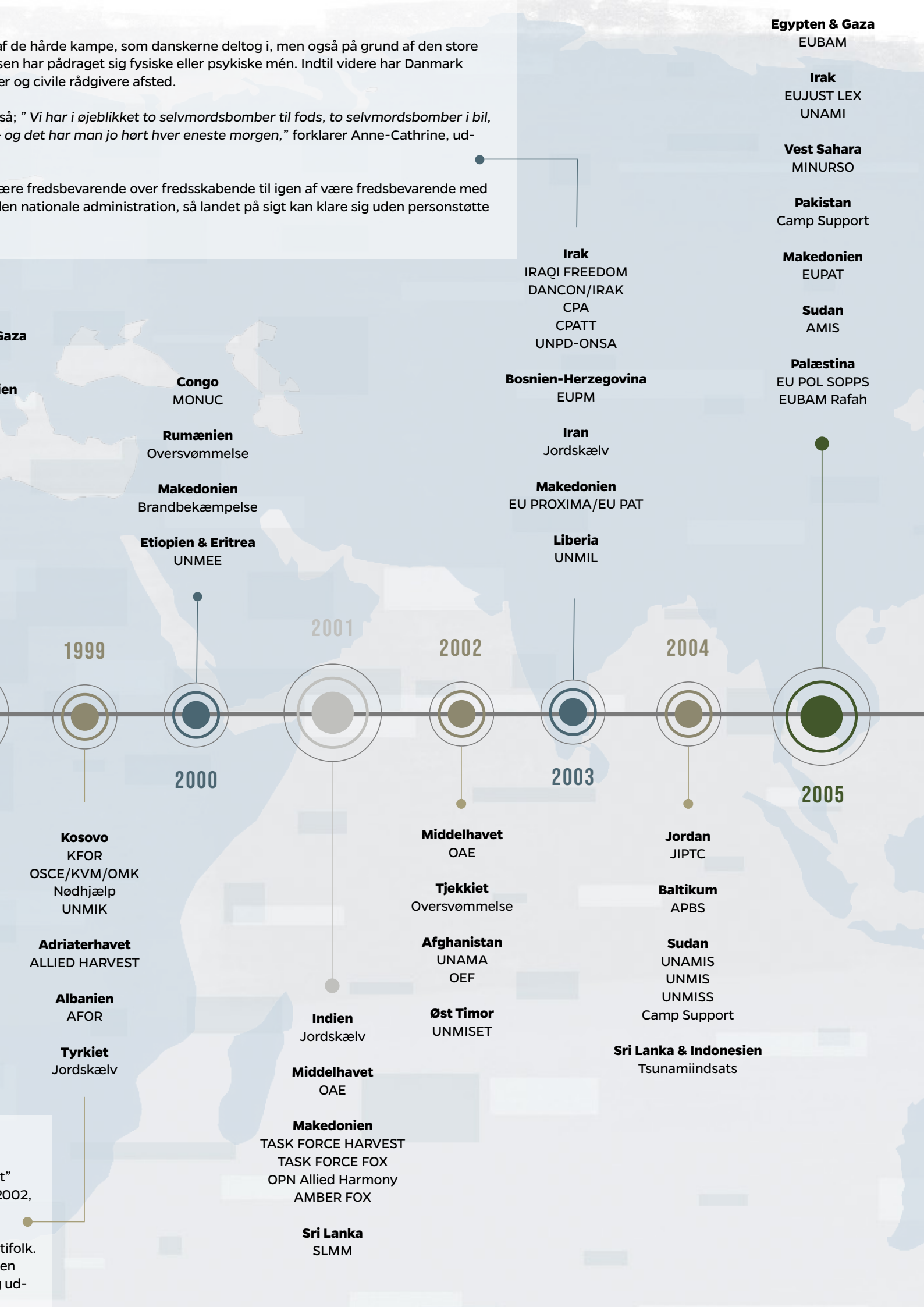
Efter 2002 blev FN styrken på øen Timor i den østlige del, hvor også Danmark bidrog særligt med politi. Opgaven var at støtte Øst Timor med i første omgang at få gennemført et demokratisk valg og sidenhen bistå den nye regering med at få genoprettet landet og opbygget en velfungerende administration og danne egne sikkerhedsstyrker.

af de hårde kampe, som danskerne deltog i, men også på grund af den store
 sen har pådraget sig fysiske eller psykiske mén. Indtil videre har Danmark
 er og civile rådgivere afsted.

så; ” Vi har i øjeblikket to selvmordsbomber til fods, to selvmordsbomber i bil,
 og det har man jo hørt hver eneste morgen,” forklarer Anne-Cathrine, ud-

ere fredsbevarende over fredsskabende til igen af være fredsbevarende med
 den nationale administration, så landet på sigt kan klare sig uden personstøtte

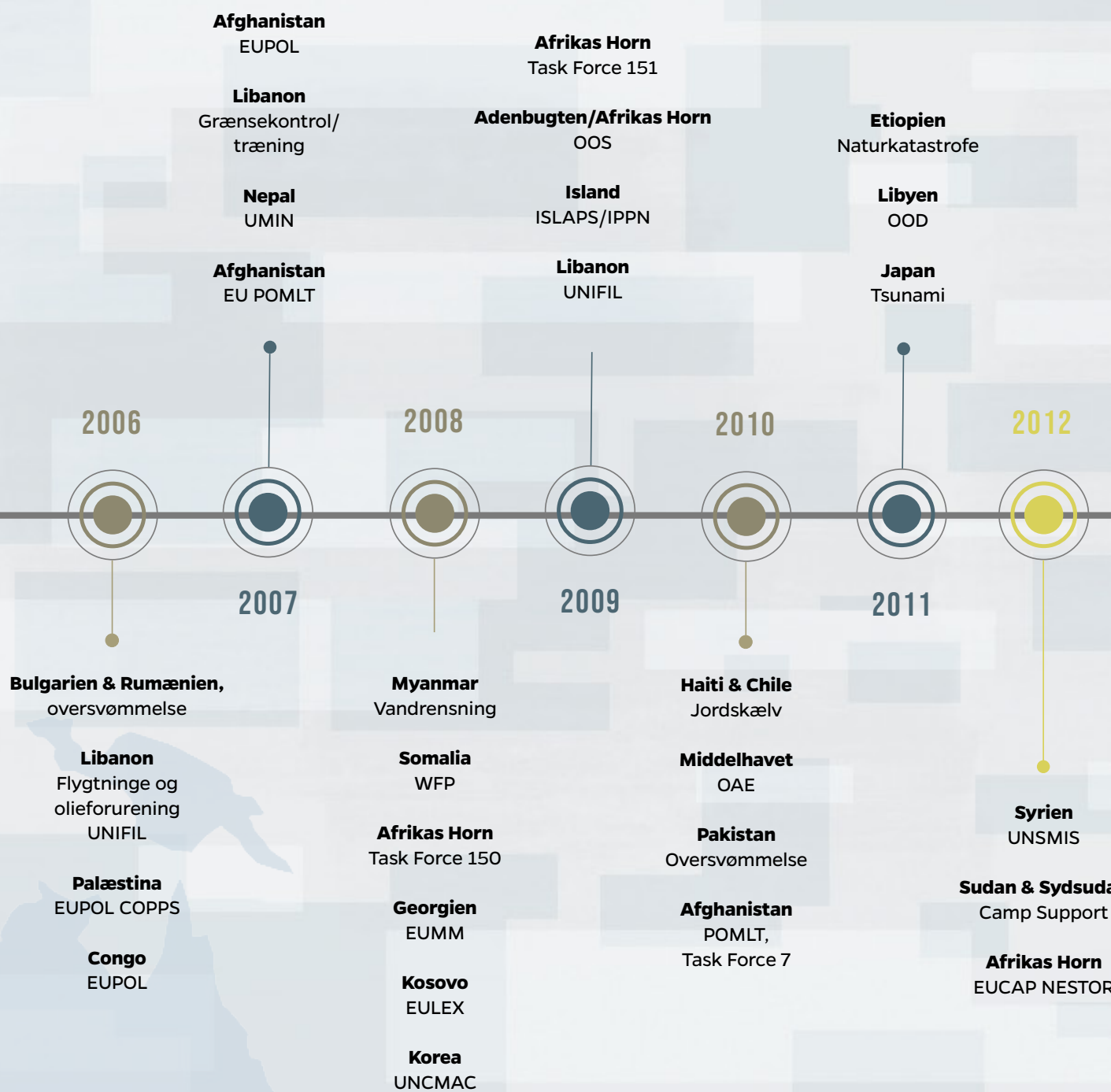

Adenbugten/Afrikas Horn, OOS

Operation Ocean Shield – navnet på en mission, som havde det primære formål at bekæmpe pirateri i Adenbugten. Missionens opererede under NATO-mandat, og Danmark bidrog både med skibe og folk fra Søværnet og Flyvevåbnet med et af deres overvågningsfly.

”Jamen Adenbugten, der var jo mange hold nede før os. Og missionen var jo faktisk at komme ned og holde farvandene sikre. Vi havde regnet med, at vi skulle ned og have en helt stille og rolig tur. Men det der så rent faktisk sker, det er at mens vi er der nede et godt stykke inde i missionen, så begynder der lige pludselig at ske noget igen.” fortæller Kasper, udsendt til Adenbugten/Afrikas Horn med Søværnet.

Nogen siger også, at specialstyrkerne var dernede og gennemføre en række hemmelige operationer. Missionen fandt sted fra august 2009 til december 2016.

Georgien, EUMM

Siden 2008 har EU haft en mission i Georgien, som Danmark også bidrager til med 11 personer. Når du er udsendt som observatør, er du i regel i helt op til 12 måneder. De, der er udsendt, har til opgave at monitorere tingenes udvikling, herunder forhindre, at der igen udbrudt mellem de to parter, samt at sikre, at områderne tæt på den administrative grænse til henholdsvis Syd ossetien og Abkhasien er sikre for

Filippinerne, Naturkatastrofe

Fredag d. 8. november 2013 ramte tyfonen Haiyan Filippinerne. Ødelæggelserne var omfattende efter at en af de kraftigste tyfoner, der nogensinde er målt, havde været hen over øen. Over 10.000 mennesker omkom og op mod 10 mio. blev berørt af situationen. Landet anmodede hurtigt FN og dets medlemslande om hjælp til at komme på fode igen. Det danske beredskab rejste hurtigt afsted, og i første omgang sendte Danmark personel og materiel til at bygge en lejr til de internationale udsendte og et koordinationscenter. Senere blev der sendt en række civile eksperter ud, bl.a. en sygeplejersker og to teknikere, der skulle bidrage med at genetablere el- og vandforsyninger. Missionen sluttede for Danmark i 2014.

Tyrkiet
OAF

Sydsudan
EUAVSEC

Syrien
RECSYR

Filippinerne
Naturkatastrofe

Estland
eFP

Irak
NM

Congo
Ebola

Afghanistan
RS

Nepal
Camp Support &
OSOCC

2016

2014

2017

2018

2013

Liberia
Ebolaudbrud

Kosovo
Brandberedskab

Irak
OIR
OP SHADER

Ukraine
OSCE observatører
EUAM

Mali
MINUSMA

Sydsudan
Camp Support

Sierra Leone
GRITROCK

Kenya
EASF

Jomfruøerne
Orkaner: Irma & Maria

Persiske Golf
OIR

Irak
EUAM

Somalia
EUCAP

Afghanistan
EUSR

Italien
FRONTEX/EU

Libyen
RECLIB

Irak
UNDP-ONSA

Middelhavet
OPN Sea Guardian

Vi skal anerkende dem, der reelt fortjener det

Af Jeppe Kofod,
udenrigsminister (S)

Alle vil have anerkendelse. Det er et helt grundlæggende menneskeligt træk. Det løfter og nærer os, når vi får et rosende klap på skulderen, støttende ord og anerkendende smil og blikke. Os, der har børn, husker nok to små ord, der gang på gang er runget os i møde: "Se far! eller "Se mor!". Og selvfølgelig så vi. Og selvfølgelig roste vi – også når vi måske ikke var helt sikre på, hvad det egentligt var, vi så på. Men flot var det.

Sådan skal det selvfølgelig være derhjemme. Men jeg tillader mig at spørge, om vi måske – som samfund – har fået lidt for travlt med at anerkende? Er vi godt i gang med at udvande vores forståelse for, hvad der bør anerkendes? Er der gået inflation i anerkendelsen? Det frygter jeg.

Et flot madfoto på Instagram. Hjerte. Et harmdirrende tweet over hvad en politiker har gjort, sagt eller skrevet. Like og retweet. Idylliske opstillede familiebilleder på Facebook. Like. Tv strømmer over af sang-, bage- og talentkonkurrencer og der er nærmest ingen ende på, hvor dygtige og modige alle er ifølge værterne og dommerne.

Det er dejligt. Og indrømmet – jeg ser også selv noget af det. Men jeg er bange for, at det virkelige anerkendelsesværdige – det ekstraordinære, det beundringsværdigt uselviske, det reelt vigtige – er begyndt at forsvinde i larmen af likes og delinger. Det må ikke ske.

Derfor er flagdagen vigtig. Rigtig vigtig. Det er den ene dag om året, hvor vi som land og som samfund sætter larmen til side og helliger os dét, der for alvor betyder noget. Vores sikkerhed og tryghed. Vores værdier og principper.

Og helt afgørende, dem – jer – der står, og har stået, i første række.

Jer, der virkelig bør anerkendes. Vores veteraner – soldater, politifolk, læger, sygeplejesker, civile rådgivere og andre – som har sat og bliver ved med at sætte jeres liv på spil i verdens brændpunkter. For at fremme danske interesser og værdier ude i verden - og for at vi herhjemme kan være og føle os mere sikre og trygge.

Som udenrigsminister kan jeg bevidne den store anerkendelse og respekt, der står om danske soldater og udsendte blandt vores allierede og samarbejdspartnere i udlandet.

Det er vigtigt, at vi også herhjemme ser og anerkender den kæmpe indsats og de ofre, I, som udsendte i international tjeneste, yder på vegne af hele nationen.

Det er derfor vi holder flagdag. Fordi I fortjener en helt særlig anerkendelse og vores dybeste respekt. Jer, der har stillet sig selv i forreste række for vores andres skyld. Jer, der kom sårede og forandrede hjem. Jer, som gav det største, I havde – jeres liv – i forsvaret for vores land. I har i sandhed fortjent den største anerkendelse, vi kan give.

Hilsen fra Forsvarschef Bjørn Bisserup

Fra 1948 og frem til i dag er langt over 60.000 soldater rejst ud for Danmark til langt flere steder i verden, end jeg kan nævne her. Det betyder, at der overalt i landet findes familier, der har udsendelserne som en del af deres historie.

For nogle er det et glimt af en svunden tid – for andre er det i høj grad nutid. Før som nu rejser soldaterne ud og løser de opgaver, vi som Forsvar bliver sat til at løse, også selvom udsendelsen potentielt kan have omkostninger. Soldaterne gør sig klar, når vi – som samfund – kalder, og det skylder vi dem alle, og deres familier, en stor tak for.

Flagdagen hylder først og fremmest de mænd og kvinder, der har været udsendt i det forgangne år. Vi har blandt andet haft folk i Irak, Afghanistan, Mali og Estland – for bare at nævne nogle.

Men når Danmark hejser flaget d. 5. september, er det også en anerkendelse og tak til alle dem, der tidligere har været ude. Både den soldat der rejste ud en enkelt gang, og ham eller hende, som nåede op på over 20 missioner. Det er ikke nødvendigvis antallet af udsendelser, der gør en forskel for den enkelte soldat og familien.

Det er oplevelsen og det at have bidraget til løsninger af opgaver for Danmark ude i verden. Fælles for alle er, at de yder en ekstraordinær indsats, når de rejser væk fra hverdagen, familien og vennerne.

Soldaten rejser ud til en ny hverdag, hvor arbejde, oplevelser og nye indtryk fylder døgnets vågne timer, og derfor er adskillelsen måske nemmere for soldaten end for dem, der venter hjemme. Det særegne ved i år har været, at soldaterne ud over den normale ad-

skillelse også for nogle af vore udsendte oplevede specielle vilkår grundet covid-19. Isolation før udsendelse, isolation efter udsendelse og hjemture, der blev udskudt. Det skete blandt andet for vores soldater i Mali.

Den slags udløser naturligt stor skuffelse hos de pårørende – og selvfølgelig også hos soldaten selv. Derfor er det meget vigtigt for mig, at vi giver stor anerkendelse til soldatens bagland. Alle dem, der trækker det store læs herhjemme, mens vi får lov til at trække på soldatens dygtighed og kompetencer ude i verden.

Vores soldater fortjener anerkendelse.

Anerkendelse kan både være i verbal form og fysisk i form af synlig anerkendelse – for eksempel medaljer. I takt med at karakteren af Forsvarets operationer og indsættelser har ud-

viklet sig, kan vi konstatere, at vores bestemmelser og statutter for synlig anerkendelse ikke favner alle nutidens udsendelser. Derfor er vi i Forsvaret i gang med at se på, hvordan vi også fremover synligt kan anerkende den operative indsats.

Når vi fejrer flagdagen i 2020 er det ikke med store hjemkomstparader, som vi gjorde det i de år, hvor vi havde store styrkebidrag i blandt andet Irak og Afghanistan. Selvom vi lige nu har hundredevis af soldater ude i verden, har mange danskere måske mindre fokus på vores udsendte.

Men heldigvis er Flagdagen også en god anledning til at huske. Hver enkelt soldat gjorde en indsats for Danmark, og bag hver soldat stod en familie. Ligeegyldigt om det var i Gaza i 50'erne eller i Irak i år. Det skal vi huske danskerne og os selv på at sige tak for.

God Flagdag!

Anerkendelse i fastlagte rammer

Soldaterlegatet er en privat fond, der siden 2009 har støttet tilskadekomne danske veteraner, der som følge af deres fysiske eller psykiske skader efter udsendelse på en international militær mission har et konkret behov for økonomisk støtte.

Det kunne f.eks. være støtte til juridisk bistand i en arbejdsskadesag, til dækning af medicinudgifter, til et aflastningsophold på et soldaterhjem eller lignende.

Som i alle fonde er der selvfølgelig også områder som Soldaterlegatet ikke støtter – bl.a. uddeles ikke legater til almen anerkendelse og opmuntring. Hvorfor ikke? Soldaterlegatet blev i 2009 stiftet for at støtte skadede veteraner, der ser sig udsat for konkrete problemstillinger som bunder i deres missions-skade. Fondens fundats og

retningslinjer lægger derfor op til konkret økonomisk støtte til at løse skadesrelaterede problemer og dermed hjælpe den enkelte veteran tilbage til en normaliseret dagligdag hjemme i Danmark.

Konkret hjælp

Soldaterlegatets arbejde er i sig selv en anerkendelse af de udsendtes arbejde i verdens brændpunkter, blot pakket ind i fastlagte rammer, der tilgodeser de veteraner, som har oplevet de negative følger, en udsendelse i international mission kan medføre. I fondens øjne er denne form for anerkendelse helt fundamental, da den sender et signal til alle, der lader sig udsende med forsvaret, at der er nogle hjemme i Danmark, der vil gribe og støtte, hvis uheldet skulle være ude.

A tall, cylindrical lighthouse with a red top section and a white middle section, accented with red horizontal bands. It has a red lantern room with a glass lens and a red metal railing. A red ladder is attached to the side. The lighthouse stands on a grassy bank next to a body of water under a blue sky with scattered white clouds.

Soldaterlegatet mener, at denne form for konkret hjælp af den enkeltes indsats under missionen kommer forud for den mere overordnede, symbolske anerkendelse som f.eks. den nationale flagdag.

Festlige skåltaler til flagdagen er kun tomme ord, så længe statens arbejdsskademyndigheder ikke sagsbehandler veteraners anmeldte erhvervssygdomme efter gældende ret, og så længe traumatiserede veteraner sendes hjem fra psykiatrisk behandling uden, at nogen tager ansvar for at sikre en koordineret opfølgende indsats.

Retssikkerheden er brudt

Soldaterlegatets største legatpost er juridisk rådgivning i forbindelse med veteraners arbejdsskadesager. Vi oplever sag efter sag, hvor veteraner får afvist, at deres PTSD-diagnose har sammenhæng med deres udsendelse - på trods af flere speciallægeerklæringer!

Derfor igangsatte fonden en juridisk analyse af myndighedernes behandling af sagerne, hvis resultater udkom i oktober 2019. Professor Andreas Bloch Ehlers fandt bevis for manglende juridisk grundlag i alt for mange afvisninger i sager om PTSD.

Det er glædeligt, at beskæftigelsesministeren har bedt myndighederne kigge på praksis i sagsbehandlingen.

Det er sket efter en dom fra 26. juni 2020, hvor Vestre Landsret har anerkendt PTSD som arbejdsskade hos en veteran, der havde fået afvist dette i Ankestyrelsen. Men der er brug for politisk handling nu! Bevisbyrden skal vendes, så den pålægges myndighederne i sager om veteraner med PTSD.

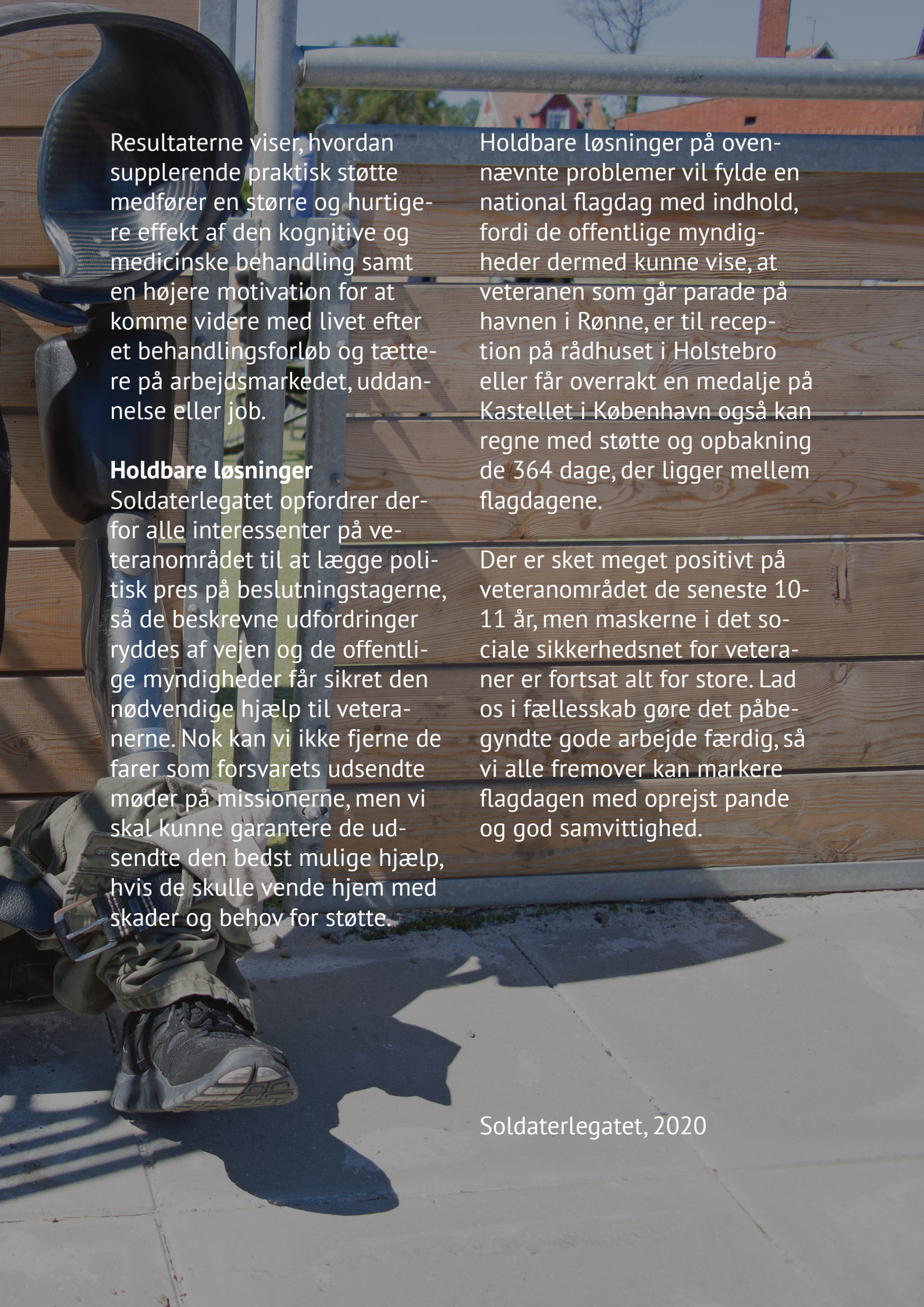
Håndholdt konsulentstøtte

I legatuddelingen har Soldaterlegatet desuden set et mønster, hvor veteraner efter endt psykiatrisk behandling ofte havner i et tomrum og ude af stand til at få en hverdag til at fungere. Derfor iværksattes projektet 'På vej mod en god hverdag' i samarbejde med Videnscenter om handicap i 2015. De gode erfaringer fra projektet skabte grobund for yderligere samarbejder om at støtte veteraner med regionerne Syddanmark og Midtjylland.

Skadede veteraner skal kunne føle sig sikre på, at der både venter retsmæssige erstatninger, praktisk støtte og proteser, når de vender hjem fra udsendelse.

Foto: Marie Tanggaard

A person wearing a dark helmet, a dark jacket, and olive green cargo pants is sitting on a wooden bench. They are wearing dark sneakers. The background shows a wooden fence and a building with a red roof under a clear sky.

Resultaterne viser, hvordan supplerende praktisk støtte medfører en større og hurtigere effekt af den kognitive og medicinske behandling samt en højere motivation for at komme videre med livet efter et behandlingsforløb og tættere på arbejdsmarkedet, uddannelse eller job.

Holdbare løsninger

Soldaterlegatet opfordrer derfor alle interessenter på veteranområdet til at lægge politisk pres på beslutningstagerne, så de beskrevne udfordringer ryddes af vejen og de offentlige myndigheder får sikret den nødvendige hjælp til veteranerne. Nok kan vi ikke fjerne de farer som forsvarets udsendte møder på missionerne, men vi skal kunne garantere de udsendte den bedst mulige hjælp, hvis de skulle vende hjem med skader og behov for støtte.

Holdbare løsninger på ovennævnte problemer vil fylde en national flagdag med indhold, fordi de offentlige myndigheder dermed kunne vise, at veteranen som går parade på havnen i Rønne, er til reception på rådhuset i Holstebro eller får overrakt en medalje på Kastellet i København også kan regne med støtte og opbakning de 364 dage, der ligger mellem flagdagene.

Der er sket meget positivt på veteranområdet de seneste 10-11 år, men maskerne i det sociale sikkerhedsnet for veteraner er fortsat alt for store. Lad os i fællesskab gøre det påbegyndte gode arbejde færdig, så vi alle fremover kan markere flagdagen med oprejst pande og god samvittighed.

Soldaterlegatet, 2020

Politiet fortjener tak

”Vi performer og trives alle sammen bedst, når vi bliver set og anerkendt for vores indsats.”

Thorkild Fogde,
Rigspolitichef

Anerkendelse er for mig et utrolig vigtigt ledelsesredskab.

Vi performer og trives alle sammen bedst, når vi bliver set og anerkendt for vores indsats. Det gælder både for store indsatser som udsendelse til verdens brændpunkter, og for de mange andre indsatser som vi alle sammen yder i hverdagen.

Det er klart, at når vi taler om indsatser, der indebærer risici for liv og helbred, så skylder vi som samfund de involverede en helt særlig tak. En tak, der blandt andet kommer til udtryk på Flagdagen, men først og fremmest en tak, der udgør hele fundamentet for indsatsen og de mennesker, der udfører den.

Anerkendelsen heraf er helt central, og den skal ikke kun rettes til dem, der udfører indsatserne, men også til deres pårørende, som i det daglige lever med savnet og bevidstheden om risikoen.

Parade på Christiansborg Slotsplads, Flagdagen.
Foto: Forsvarsgalleriet

Fight like a girl

Fight like a girl – en anerkendelse af kvindelige veteraner.

Temaet for årets Flagdagsmagasin er anerkendelse. Foreningen Kvindelige Veteraner vil gerne anerkende de kvindelige veteraner lidt ekstra i denne anledning. Vi anerkender nemlig, at det at være eller at have været udsendt som kvinde, kan være ekstra udfordrende.

I Kvindelige Veteraner har vi mottoet «Fight Like a Girl». Det er en af vores måder at anerkende kvinder i Forsvaret før, under og efter udsendelse. Med Fight Like a Girl ønsker vi at opfordre kvinder til at finde attituden af deres indre pige frem – hende der gør og siger lige præcis, som den hun er.

Hende, der ikke holder sig tilbage, ikke er bange for at falde eller fejle, men blot rejser sig for at prøve igen.

Foto: Karen Philippa.

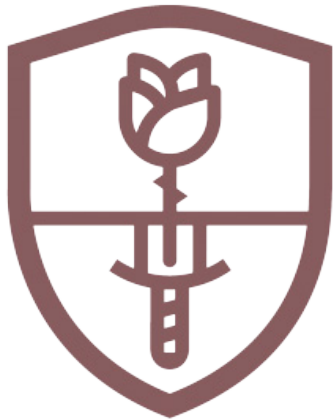

Hvorfor ønsker vi at give kvindelige veteraner en særlig anerkendelse?

Mange af vores medlemmer kan nikke genkendende til, at det at 'gøre noget som en pige', eller 'være en tøs', i Forsvaret bliver brugt til at italesætte svaghed, og ind imellem også brugt som nedsættende skældsord.

Resultatet af den retorik kan føre til, at kvinder går på kompromis med deres køn i deres virke som soldat. I sidste ende kan det betyde, at kvindelige soldater føler, at de må tilsidesætte eller undertrykke deres køn, for at blive betragtet som ligeværdige med deres mandlige kollegaer - tilsidesættelsen og undertrykkelsen er problematisk, da den begrænser kvindernes mulighed for at præstere optimalt.

FORENINGEN **KVINDELIGE VETERANER**

Et eksempel er, at kommende kvindelige befalingspersoner i Forsvaret opfordres til at gøre deres stemmer og gestik mere maskulin, hvis de skal vinde autoritet overfor deres mandlige underordnede.

Det er ikke kun en udfordring for kvinder i Forsvaret, at deres præstation konstant bliver målt op imod den mandlige norm.

Det er en udfordring for hele Forsvarets mangfoldighed, at man ikke arbejder på at nuancere ledelse og normer, og på den måde skaber autoritet blandt underordnede uanset hvilket køn, der leder.

En anden udfordring er, at mange kvinder oplever at skulle overpræstere på vegne af alle de kvinder, der var før dem, og de kvinder, der vil komme efter dem.

Som minoritet bliver man ofte (ufrivillig) repræsentant for hele ens minoritetsgruppe. Det betyder, at hvis en kvinde klarer sig dårligere end gennemsnittet, bliver det af den mandlige majoritet ofte opfattet som et billede på, hvordan alle kvindelige soldater generelt klarer sig.

Fænomenet kaldes tokenisme og er blandt andet også kendt fra kvindelige erhvervsledere.

Det interessante ved dette er, at når en kvinde klarer sig bedre end gennemsnittet tilskrives det ikke på samme måde minoritetsgruppen generelt.

Da bliver det, som oftest, set som en individuel præstation eller endda en ekstraordinært flot præstation, på trods af det kvindelige køn.

Oftest honoreres præstationen med, at kvinderne komplimenteres med, at de er blevet en af drengene. Selvom komplimentet er velment, hentyder det igen til, at det at være kvinde, ikke er forbundet med det at være god og præstere godt.

Fight like you!

Det er ekstra udfordrende at være kvinde i Forsvaret. Det at være en minoritet i enhver kontekst er udfordrende.

Det er derfor, at vi i Kvindelige Veteraner gerne vil anerkende alle kvindelige soldater og veteraner lidt ekstra i dag, og det gør vi ved at sige til jer kvinder, der har været og stadig er i Forsvaret - Du er en af pigerne!

Og det kan du godt være rigtig stolt af.

Rigtig god flagdag.

*Karen Philippa & Sara la Cour
Kvindelige Veteraner*

10 medlemmer af foreningen Kvindelige Veteraner på vandretur i Nørge, sommeren 2020
Foto: Kvindelige Veteraner

Del stoltheden over en veludført mission

Af Flemming Klokager, fg. direktør i Beredskabsstyrelsen

Vores medarbejdere, værnepligtige og frivillige er stolte af at blive udsendt som repræsentanter for Beredskabsstyrelsen og for Danmark for at gøre en forskel for mennesker, der er ramt af kriser, ulykker og katastrofer.

At blive udsendt med Dannebrog på uniformen er i sig selv en stor anerkendelse. Men det kræver stor forståelse, tålmodighed og ikke mindst opbakning fra familien, når man skal være væk i flere uger eller måneder. Situationen bliver ikke nemmere, når de udsendte får et varsel på 24 timer eller mindre og derfor skal smide alt, hvad de har i hænderne.

Det er heller ikke ufarligt at være udsendt. I 1993 betalte Niels Bromand og Jimmi Nygaard den højeste pris i Kosovo, hvortil de var udsendt af Beredskabsstyrelsen.

Vores medarbejdere og frivillige er selvfølgelig bekendt med den risiko, og vi forsøger at ruste dem bedst muligt med grundig uddannelse og træning.

Det sker heldigvis yderst sjældent, at Beredskabsstyrelsens udsendte ikke kommer hjem igen. Men det sker, at nogle kommer til skade under deres udsendelse, og nogle får ar på sjælen. Det er vores ansvar, at de medarbejdere får støtte, hjælp og ikke mindst anerkendelse for deres indsats.

Beredskabsstyrelsen har et godt samarbejde med Veterancentret, og vi forsøger hele tiden at udvide vores tilbud til vores udsendte.

Beredskabsstyrelsens direktør uddeler også Redningsberedskabets Medalje for International Tjeneste hvert år til de medarbejdere, værnepligtige og frivillige, som har været udsendt i 30 dage eller mere.

Udsendte fra Beredskabsstyrelsen i Libanon
Foto: Beredskabsstyrelsen

Medaljen uddeles for at have udført en fortjenstfuld indsats uden for Danmark under usædvanlige betingelser.

Beredskabsstyrelsen har ligeledes indført Direktøren for Beredskabsstyrelsens Hædersmønt. Mønten er tænkt som en anerkendelse for særlig fortjenstfuld eller beundringsværdig indsats.

Herudover står Flagdagen centralt. En smuk dag, hvor vi anerkender alle Danmarks udsendte for deres dedikation og indsats udenfor Danmarks grænser.

Flagdagen giver også de tidligere udsendte mulighed for at mødes og tale om de oplevelser, de har med sig hjem. Både de gode og dem, der gjorde - og stadig gør - ondt.

Vores udsendte skal vide, at vi sætter stor pris på de ofre, de bringer. Det gælder hver dag, ikke kun den 5. september. Vi skal dele stoltheden over en veludført mission, også hvor prisen har været høj, og vi skal holde hånden under vores kolleger – det er vores og Danmarks ansvar.

God Flagdag!

Veteranpolitik på vej i Faxe Kommune

Det er femte år, at vi i Faxe Kommune fejrer Den Nationale Flagdag for Danmarks udsendte. I år ganske vist med en anden fysisk afstand til hinanden, så vi kan holde den absolut ubudne gæst, coronavirusset, på afstand.

Men selvom vi spritter hænder, bærer mundbind og har fysisk afstand til hinanden, er ingen i tvivl om, at vi står sammen om at anerkende dem, som har påtaget sig et helt særligt, personligt ansvar for at bidrage til fred og stabilitet i nogle af verdens brændpunkter. Dem hylder vi og viser den største respekt på denne dag.

I Faxe Kommune skal byrådet inden længe vedtage en veteranpolitik, som sikrer, at vi ikke kun én gang om året – nemlig den 5. september – sætter fokus på den indsats, som modige mænd og kvinder har ydet for Danmark.

Også i hverdagen ønsker vi at være parate til at yde veteranerne den støtte, de måtte have brug for.

Mange vender hjem til deres familie, pårørende og hverdag uden store udfordringer. Men andre har fået ar på krop og sjæl. De har brug for, at vi støtter dem i at genoptage tilværelsen i Danmark.

Med vores veteranpolitik ønsker vi at anerkende baggrund og kompetencer fra uddannelse ved Forsvaret og bygge videre på dem. Og vi ønsker at udvise opmærksomhed, fleksibilitet og hensyn til veteraners særlige behov i mødet med os som kommune.

Vores veteranpolitik vil være forankret i byrådet. Medarbejdere i vores Center for Familie, Social & Beskæftigelse vil sikre, at de har relevant viden om veteranernes behov.

Jeg ser frem til, at byrådet vedtager veteranpolitikken. En politik, et stykke papir med gode hensigter gør det naturligvis ikke alene.

Men det er begyndelsen, og det er vores måde – formelt og konkret – at udtrykke vores største anerkendelse til de mennesker, som har valgt at gøre en forskel for Danmark og den internationale fred og sikkerhed.

Jeg ønsker alle en rigtig god national Flagdag.

Ole Vive
Borgmester i Faxe

Husk! Husk! Husk! Husk! Husk!

Online
FREDAGSBAR
FOR DANMARKS UDSENDTE
4. SEPTEMBER 2020

www.facebook.com/flagdagen

Anerkendelsen i Danmark

Af Folk & Sikkerhed - interview med Lars Hawaleschka Madsen.

Hvorfor er danske udsendte af Forsvaret sikret en veteranstatus med den anerkendelse og hjælp, der er knyttet hertil, når de vender hjem, når udsendte af Udenrigsministeriet kun får et "tak" på et stykke papir? Er det ikke mangel på ligestilling imellem professionerne? Livet som udsendt af Udenrigsministeriet trækker også veksler på både det private og personlige plan.

Lars Madsen har siden 2013 gentagne gange kontaktet både Forsvarsministeriet og Udenrigsministeriet for at få skaffet en større anerkendelse af civilt dansk udsendt perso-

nel. Desværre er han blevet afvist med begrundelsen, at disse personer ikke er udsendt af Forsvaret.

Det danske Udenrigsministerium beskæftiger samlet set ca. 1.350 medarbejdere, hvoraf ca. 500 medarbejdere er udsendt til de danske repræsentationer, ambassader eller delegationer. Udenrigsministeriet udsender årligt mere end 100 personer til brændpunkter rundt om i verden, herunder også til EU's civile missioner og valg – og observatørmissioner.

I de sidste 20 år er det blevet til 2000 personer. Til sammenligning udsender Forsvaret maksimalt op til ca. 1.500 personer på årsbasis. Men udsendte fra Politiet og Uden-

mangler ligestilling

rigsministeriet er ikke med i Danmarks veteranpolitik på samme niveau som de personer, der udsendes af Forsvaret.

Det undrer Lars Madsen, og han ved, hvad han taler om, da han selv har været udsendt af begge instanser.

Lars Madsen er en yderst aktiv veteran og har været udsendt i mere end seks år tilsammen, heraf 3,5 år for Udenrigsministeriet.

Der er ikke kutyme for anerkendelse

Fra 2000 og frem til 2008 begyndte man i Forsvaret for alvor at tale om veteranområdet, og dengang var veterankortet

i støbeskeen. I 2010 kom så veteranpolitikken, og den blev underskrevet af den daværende regering. Det var meget glædeligt, for den så ud til at favne alle, som bliver udsendt i dansk tjeneste. Realiteten er desværre en helt anden.

Alle fra Beredskabet, Politiet og Udenrigsministeriet var dengang ikke omfattet af veteranpolitikken på samme niveau som Forsvaret. Samtidig var Beredskabet, Politiet og Udenrigsministeriet ikke med i underskrivelsen af veteranpolitikken.

Beredskabsstyrelsen er efterfølgende lagt under Forsvaret, og Politiet har udarbejdet deres egen politik for veteraner.

I dag er Politiet nu kommet med i ordningen om veteran-kortet, og det forventes, at man i den kommende tid vil se, at Politiet får en større andel i den praktiske forvaltning af veteranpolitikken.

Lars Madsen har igen skrevet til Udenrigsministeriet og bedt om, at Udenrigsministeriet viser et større ansvar for veteranpolitikken. Igen var deres svar nedslående.

Lars Madsen fortæller til Folk & Sikkerhed:

”Udenrigsministeriet ønsker for nuværende ikke at deltage i debatten om en anerkendelse også

af Udenrigsministeriets egne udsendte på lige fod med Forsvaret. Det vil være administrativt besværligt, fordi der jo er mange årlige udsendte, samt at der ikke er kutyme for anerkendelse”.

Missionerne bliver farligere og farligere – både de militære og de civile

Afghanistan er et af de farligste steder i verden. I 2014 blev en dansk kvinde dræbt i Afghanistan, mens hun arbejdede for EU's Politimission i Afghanistan. Og i 2015, ligeledes i Afghanistan, blev en dansk politimand ramt af en vejsidebombe. Han overlevede, men sikkerhedsvagten døde.

Dette understreger, at det er farlige missioner, som Udenrigsministeriet udsender deres medarbejdere på. ”Hvorfor kan de ikke blive anerkendt på lige fod som veteraner fra Forsvaret”, spørger Lars Madsen.

Veteranpolitikken mangler dynamik

Veteranpolitikken er et stort skridt fremad i den rigtige retning. Lars Madsen var meget glad, da den kom frem i 2010. En af udfordringerne ved veteranpolitikken er dog, at den ikke er dynamisk. Den har et stort fokus på Forsvaret, mens andre instansers udsendte bliver negligeret, konstaterer Lars Madsen.

”Der er behov for en debat om denne del af veteranpolitikken. Det er urimeligt, at man ikke ligestiller alle, der udsendes. Nogle bliver ramt på sjæl og krop, og når de så kommer hjem, skal de kæmpe videre mod systemet i Danmark. Hvis vi tager en beslutning om at sende dem ud, så skal vi også kunne behandle dem ordentlig, når de kommer hjem”, siger Lars Madsen.

Hvor diplomati i flere tilfælde erstattes af krig, ændrer vores aktivistiske udenrigspolitik forholdene.

”Der er forskel på at være sygeplejerske eller politimand i Danmark og at være udsendt til et

fremmed land, hvor man dagligt er i fare for at miste livet. I perioden 15. august til 21. august i 2019 var der alene otte hændelser i Kabul, som truede sikkerheden”, siger Lars Madsen.

Lars Madsen oplever, at veteranpolitikken ikke i tilstrækkelig grad tager vare på personer, som er udsendt af Udenrigsministeriet.

Udenrigsministeriet har dog de seneste to år i samarbejde med Freds- og Stabiliseringsberedskabet sikret både lægecheck og psykologprøvning til de hårdeste missioner.

Ledelsesdogmet skal brydes
Lars Madsen kan ikke forstå, at Udenrigsministeriet ikke vil anerkende sine egne udsendte.

”Det virker som om, at Udenrigsministeriet er tilbageholdende og begrundet det med, at der ikke er kutyme for dette. Det skal der gøres noget ved”, siger han.

En anden større begrænsning på den manglende lighed i veteranpolitikken er, at der ikke er nok fokus fra politisk side.

”Hvorfor sikrer politikerne ikke, at der er ens forhold for alle i veteranpolitikken? Som situationen er i dag skaber det uensartethed fremfor større lighed i veteranpolitikken,” siger Lars Madsen.

Politikerne skal sætte sig i samme rum, og sørge for at der er en lighed i implementeringen af veteranpolitikken. Hvorfor skal der være en særklasse for Forsvaret?

Lars Madsen mener, at de udfordringer, man oplever i dag ved at prøve på at skabe en større lighed i veteranpolitikken, skal løses ved holdnings- og forståelsesmæssige dialog.

Flagdagen skaber lighed i veteranpolitikken

Lars Madsen oplever Flagdagen d. 5. september som både en minderig og festlig dag.

Den skaber bevågenhed om veteranområdet – og det i særdeleshed på de enkelte områder, hvor der er brug for at øge indsatsen.

Velvidende at det er et stort stykke arbejde, så har Lars Madsen selv tilbudt at lave en komplet liste over alle udsendte fra Udenrigsministeriet.

Jeg frygter, at den manglende anerkendelse vil betyde en forskel i veteranpolitikken. Det er dog ikke sådan, at vi ikke gider blive udsendt, hvis vi ikke anerkendes. Sådan er det jo ikke. Vi udsendes jo på grund af kompetencer og af ideologiske årsager. Men vi ønsker samme muligheder for støtte, når vi kommer hjem som de

andre veteraner. Vi har jo også familier og venner, der ikke kan forstå, at vi ikke fejres ved hjemkomsten”, siger han.

På samme måde som i Forsvaret, skal der laves en liste over alle danskere, som har været udsendt. Listerne over de udsendte bruges blandt til de kommunale flagdagsarrangementer d. 5. september, hvor man lokalt anerkender de mennesker, som har været udsendt i dansk tjeneste.

I forbindelse med Flagdagen har Folk & Sikkerhed oplevet en større efterspørgsel fra kommuner i hele Danmark om at komme i personlig kontakt med personer, som har været udsendt af Danmark, for at invitere dem med lokalt. I dag er det kun muligt at komme i personlig kontakt til medarbejdere fra Forsvaret og Beredskabet.

EUPOL
Afghanistan

European Union Police
Mission in Afghanistan

Hjemmeværnet kombinere kompetencer i verdens br

Frivillige soldater på internationale opgaver er ikke alene anerkendelsesværdigt - kombinationen af militære og civile kompetencer er unik og skaber en reel værdi i løsningen af opgaverne.

Hjemmeværnssoldater har det seneste år været udsendt til internationale opgaver i Irak, Afghanistan, Spanien, Georgien og Mali. I alt 27 frivillige soldater fra Hjemmeværnet har løst bl.a. rådgivnings-, instruktør- og overvågningsopgaver. Fælles for dem alle er, at de leverer en unik kombination af militære og civile kompetencer til de meget forskellige opgaver i verdens brændpunkter.

Men Hjemmeværnets indsats uden for Danmarks grænser går væsentlig længere tilbage end det seneste år.

Siden 2006 har Hjemmeværnet støttet på internationale opgaver med bevogtning og instruktørvirke som en spidskompetence, men en række andre

r militære og civile endpunkter

Hjemmeværnet på bevogtning i Kosovo i 2013
Foto: Michael Thy, Grace Production

opgaver bl.a. med stabiliseringsindsatser og kapacitetsopbygning er det også blevet til for Hjemmeværnets soldater.

”Hjemmeværnets frivillige soldater har på opgaverne uden for Danmarks grænser ydet en meget kompetent indsats og sat et solidt aftryk. Det er ofte igennem kombinationen af militære og civile kompetencer, at Hjemmeværnets indsats skiller sig ud og tilfører noget unikt til løsningen af de internationale opgaver. Kombinationen af militære og civile kompetencer er desuden en styrke, når man opererer i skrøbelige lande, som har behov for fred, genopbygning og udvikling” siger chefen for Hjemmeværnet, generalmajor Jens Garly.

En forskel, der kan mærkes

De frivillige soldater arbejder til dagligt inden for så forskellige områder som sundhedsvæsenet og den finansielle verden, og når de sætter det daglige arbejde i Danmark på hold, er det ikke kun for ople-

velsen og den faglige udfordring. De drager allermest af sted for at gøre en forskel. Og indsatsen kan mærkes ude i verden.

”Den indsats, Hjemmeværnets frivillige soldater yder ude i verden, gør uden tvivl en positiv forskel, uanset om det er i forbindelse med en opgave for Frontex over Middelhavet eller på jorden i Afghanistan. Det er en stor anerkendelse af den enkelte soldat, der udsendes, og vi skal huske at bruge deres viden og erfaring, når de kommer hjem igen. Men også soldaternes arbejdsgivere, der må undvære deres medarbejdere til fordel for en international

opgave, fortjener anerkendelse og respekt. Uden deres medvirken og opbakning, er det svært at hverve soldater til de internationale opgaver, men det hører med, at soldaten typisk vender hjem til arbejdspladsen med ny energi og nye kompetencer” siger Jens Garly.

Hjemmeværnet i internationale opgaver

Hjemmeværnet har det seneste år haft 27 udsendte i Irak, Afghanistan, Spanien, Georgien og Mali. I de 14 år Hjemmeværnet har deltaget i internationale opgaver, kan der dog sættes flere knappenåle i verdenskortet - se grafik på næste side.

Hjemmeværnets instruktører uddanner ukrainske soldater.
Foto: Christian Nissen Petersen

Hjemmeværnet uden for Danmarks grænser

Spanien

Hjemmeværnet har i 2019 leveret støtte til EUs grænseagentur, Frontex, og gør det igen i 2020. Bidraget omfatter Hjemmeværnets Defenderfly samt bemanning. Opgaven består i at overvåge Spaniens middelhavskyst for at dæmme op for illegal migration og grænseoverskridende kriminalitet.

Mali

Hjemmeværnet har siden 2017 samarbejdet med den maliske nationalgarde, der blandt andet støttes med materiel og undervisning. Hjemmeværnet har desuden stillet med soldater til bevogtning af Camp Bifrost som en del af FN-mission Minusma.

Kenya/Uganda

I 2019 har Hjemmeværnet haft til opgave at levere instruktører til Britisk Peace Support Team i Østafrika, der uddanner afrikanske enheder, før disse indsættes i Somalia. Hjemmeværnet overtog opgave fra Forsvarskommandoen.

Irak

Hjemmeværnet har bidraget med soldater med særlige civile kompetencer inden for områderne logistik og Human Resource til NATO Mission Iraq. Derudover har Hjemmeværnet haft udsendt undervisere, der har undervist i grundlæggende infanterifærdigheder som en del af Operation Inherent Resolve.

Ukraine

Hjemmeværnet har i sommeren 2019 haft et Mobilt Træningsteam bestående af seks hjemmevernssoldater udsendt til Ukraine. I en britisk ramme var de med til at uddanne ukrainske soldater i otte uger.

Georgien

Hjemmeværnet har fortsat udsendt en rådgiver ved NATO-Georgia Joint Training and Evaluation Centre og deltager sammen med Beredskabsstyrelsen i et NATO-projekt med henblik på at støtte georgisk Crisis Management.

Afghanistan

Hjemmeværnet har haft besat to stillinger ved missionen Resolute Support med frivillige soldater, der var rådgivere for det afghanske forsvarsministerium inden for køb og finansiel ledelse. Lige nu er kun én stilling besat.

Kosovo

Hjemmeværnet stillede i perioden 2011 til 2013 bevogtningsdelinger til bevogtning af den franske lejr Maréchal de Tassigny. Opgaven blev tilbageført til Hæren i 2013.

Lyset i mine børns øjne

Anerkendelsen opleves stærkere sammen med dem, du holder af.

Chefen for Veterancentret opfordrer til, at de udsendtes pårørende får en fast plads i Flagdagen rundt om i landet.

Af oberst Søren Andersen, chef for Veterancentret

En lørdag formiddag i 2008 sidder jeg på en af de mange tribuner i forlystelsesparken Sea World i Florida og klapper sammen med tusindvis af andre publikummer.

Dagens konferencier har netop som et led i sin velkomsttale bedt alle de amerikanske veteraner rejse sig og startet en bølge af klapsalver med et 'thank you for your service.'

En smuk, men også meget amerikansk gestus, når jeg at tænke, inden konferencieren også beder alle allierede udenlandske veteraner, der havde gjort tjeneste for deres hjemland om at rejse sig. Så jeg rejser mig.

For mig er sådan en anerkendelse et tegn på at det, vi som udsendte laver, er relevant og vigtigt. At der ikke er ret mange, der kan det, vi kan. Og ikke mindst: At det er særligt prisværdigt, at vi takker ja til en opgave, som vi ved, der kan være store risici ved.

Det var dog ikke de tanker, der fyldte hos mig lige i dét øjeblik, da jeg stod foran de mange amerikanere og udenlandske turister som jeg selv. Jeg betragtede derimod min egen familie, som de sad og så op på mig.

For lige dér så jeg et lys i mine drenges øjne, jeg ikke havde oplevet før. Ligesom jeg så, hvordan min kone, der ellers nok plejer at være hård i filten, var rørt over gestussen.

For mig blev oplevelsen et bevis på, at anerkendelse af vores soldater betyder særlig meget, hvis vi lader vores pårørende tage del i den. Jeg mener, det samme gør sig gældende for Flagdagen 5. september.

De vigtigste gæster er familierne

På Flagdagen mindes vi vores faldne, der ikke vendte hjem. Vi anerkender, at selvom flertallet kommer hjem uden mén, er det ikke alle, der kommer hjem helt som sig selv. Men mest af alt anerkender vi de mænd og kvinder, der trods disse kendsgerninger stadig vil stille op, når Danmark kalder. Det kræver ikke bare villige soldater, men også en stor grad af samhørighed og offervilje fra deres pårørende. Derfor skal Flagdagen også være en festdag for de pårørende.

”Derfor skal Flagdagen også være en festdag for de pårørende”.

Er man i tvivl, kan man bare spørge vores soldater

Det gjorde jeg selv, da jeg i 2016 som ny chef for Føringsstøtteregimentet tog del i Flagdagen i Fredericia. Der kom i omegnen af 20 deltagere, hvilket mildest talt er sløvt i en garnisonsby med over 700, der har fast tjeneste i byen.

Tilbagemeldingerne fra veteranerne var, at arrangementet skulle skrues helt anderledes sammen. Dels skulle det ligge sidst på eftermiddagen efter arbejde, når børnene var hentet fra institutioner og skoler. Dels skulle der være aftensmad, og dels skulle arrangementet slutte kort tid efter maden, så forældre kunne få ungerne i seng i fornuftig tid.

Jeg var heldig at have et fremragende samarbejde med borgmester Jacob Bjerregaard, så da jeg tog tilbagemeldingerne med ind på borgmestertoret, var Fredericia Kommune ikke sene til at gå med på idéen.

Året efter deltog op mod 200 deltagere, og rigtig mange af dem var pårørende.

Tilbagemeldingerne var rigtig gode, omend jeg er sikker på, at de minder om dem, andre borgmestre får i de kommuner, hvor Flagdagen bliver skåret over samme læst.

For når familierne deltager i arrangementet, kan de opleve, at det ikke bare er veteranerne, der denne dag får en anerkendelse af samfundet. Det får de pårørende så sandelig også.

Hverdagsheltene blandt leverpostejsmadder og snackposer

Det er de pårørende, der ikke bare står tilbage med eventuelle bekymringer for, hvordan udsendelsen skal spænde af, men også med et væld af praktiske opgaver, der aldrig får ende. En work-life-balance, der nærmest er ikkeeksisterende, fordi der er madpakker, der skal smøres, børn der skal hentes og bringes fra skole og sport, og opvaske-maskinen er i øvrigt lige gået i stykker.

Når Forsvaret og Danmark kalder på sine soldater, er det vores bedre halvdele derhjemme, der skal være stærke.

På samme måde er det vores børn, der må lide afsavn, fordi lige deres far eller mor har et job, som ikke ligner mange af deres kammeraters. På en dag som Flagdagen kan de med selvsyn opleve, at netop dét job udløser en taknemmelighed fra vores samfund.

VETERANCENTRET

Nogle af børnene får endda selv tildelt Familienetværkets børnemedalje denne dag. Hvis ikke du kender dem, er det små funklende medaljer, der dog kun skinner halvt så meget som de stolte børn, der modtager dem for at have klaret hverdagen, imens mor eller far var ude.

Flagdagen bliver med garanti anerledes i år end alle tidligere år.

For første gang har Forsvarsmi-
nisteriet måtte aflyse paraden
på Christiansborgs Slotsplads

og Folketingets reception for
årets udsendte.

Dermed får de mange kommu-
nale flagdage des større betyd-
ning netop i år.

Det er mit helt store ønske, at
det bliver en markering med
alle dem, som bør anerkendes:
Veteraner såvel som deres fa-
milier. På samme måde er min
opfordring til Forsvarets ansat-
te: Søg muligheden for at tage
jeres kære under armen. Hvem
ved? Måske kan det gå hen og
blive et af de øjeblikke, man
bærer med sig ind i fremtiden.

Chef for Forsvarets Veterancenter, oberst Søren Andersen

Sig tak og vis os dit flag

Du kan være med til at sige tak til alle Danmarks udsendte.

Brug #takfordinindsats eller send et billede af din Flagdag til flagdagen@flagdagen.dk

GENNEM ILD & VAND UDSENDT AF DANMARK

CHECKPOINT

Sig tak for indsatsen...

• Stil dig i silhuetten, tag et billede og del det under hashtagget #takfordinindsats. Så siger vi for at dem der har været Udsendt Af Danmark får din hilsen.